

70

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 20 lutego 1952 r.

w sprawie ulg dla członków rodzin żołnierzy kadrowej służby wojskowej w podatku gruntowym oraz w wykonywaniu świadczeń w naturze na niektóre cele publiczne.

Na podstawie art. 7 dekretu z dnia 6 września 1951 r. o szczególnych uprawnieniach i ulgach dla żołnierzy kadrowej służby wojskowej i ich rodzin (Dz. U. R. P. Nr 46, poz. 339) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Za członków rodziny żołnierza w rozumieniu rozporządzenia uważa się osoby określone w art. 2 ust. 1 dekretu z dnia 6 września 1951 r. o szczególnych uprawnieniach i ulgach dla żołnierzy kadrowej

służby wojskowej i ich rodzin (Dz. U. R. P. Nr 46, poz. 339).

2. Za krewnych żołnierza, zdolnych do pracy w rozumieniu rozporządzenia, uważa się rodziców, rodzeństwo i małżonków rodzeństwa żołnierza lub jego żony, dzieci żołnierza — także dzieci przysposobione i pasierbów, jeżeli krewnymi tymi są mężczyźni w wieku od 18 do 60 lat, kobiety w wieku od 18 do 50 lat z wyjątkiem kobiety prowadzącej gospodarstwo domowe (gospodyni domu) oraz krewnych trwale niezdolnych do pracy.

§ 2. 1. Członkowi rodziny prowadzącemu gospodarstwo rolne żołnierza, odbywającego kadrową służbę wojskową, przyznaje się ulgi w podatku gruntowym oraz w wykonywaniu świadczeń w naturze na niektóre cele publiczne w następującej wysokości:

- 1) jeżeli w gospodarstwie tym w roku przyznania ulgi, oprócz tego członka rodziny, nie ma innego krewnego żołnierza zdolnego do pracy:
  - a) 50% podatku gruntowego i świadczeń w naturze na niektóre cele publiczne, przypadających na rok przyznania ulgi, jeżeli podstawa opodatkowania za ten rok w tym podatku wynosi do 7.200 zł,
  - b) 30% podatku gruntowego i świadczeń w naturze na niektóre cele publiczne, przypadających na rok przyznania ulgi, jeżeli podstawa opodatkowania za ten rok w tym podatku wynosi ponad 7.200 zł do 13.800 zł,
  - c) 20% podatku gruntowego i świadczeń w naturze na niektóre cele publiczne, przypadających na rok przyznania ulgi, jeżeli podstawa opodatkowania za ten rok w tym podatku wynosi ponad 13.800 zł;
- 2) jeżeli w gospodarstwie tym w roku przyznania ulgi, oprócz tego członka rodziny, jest jeden krewny żołnierza zdolny do pracy:
  - a) 30% podatku gruntowego i świadczeń w naturze na niektóre cele publiczne, przypadających na rok przyznania ulgi, jeżeli podstawa opodatkowania za ten rok w tym podatku wynosi do 7.200 zł,
  - b) 20% podatku gruntowego i świadczeń w naturze na niektóre cele publiczne, przypadających na

rok przyznania ulgi, jeżeli podstawa opodatkowania za ten rok w tym podatku wynosi ponad 7.800 zł do 13.800 zł,

- c) 10% podatku gruntowego i świadczeń w naturze na niektóre cele publiczne, przypadających na rok przyznania ulgi, jeżeli podstawa opodatkowania za ten rok w tym podatku wynosi ponad 13.800 zł.

2. Ulgi określone w ust. 1 przyznaje się niezależnie od ulg przewidzianych w innych przepisach.

§ 3. Ulgi określone w § 2 nie mogą przekraczać rocznie:

- 1) w podatku gruntowym — 900 zł,
- 2) w świadczeniach w naturze na niektóre cele publiczne — 9 dniówek pracy niewykwalfikowanej.

§ 4. Ulgi w wysokości i na warunkach określonych w §§ 2 i 3 stosuje się również do gospodarstwa rolnego należącego do członka rodziny żołnierza, jeżeli prowadzenie tego gospodarstwa i utrzymanie rodziny zależne było w przeważającej mierze od pracy żołnierza.

§ 5. Ulgi stosuje się za ten rok, w którym żołnierz odbywa kadrową służbę wojskową.

§ 6. Ulgi określone w §§ 2—4 stosuje się tylko w przypadku, jeżeli kadrowa służba wojskowa trwa co najmniej 9 miesięcy, licząc od dnia powołania.

§ 7. Ulgi stosuje się na podstawie zaświadczenia dowódcy jednostki wojskowej, stwierdzającego odbywanie przez żołnierza kadrowej służby wojskowej i datę od której służbę odbywa, oraz na podstawie danych zebranych przez prezydium gminnej (miejskiej) rady narodowej co do okoliczności uzasadniających przyznanie ulgi.

§ 8. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrom: Finansów, Obrony Narodowej i Bezpieczeństwa Publicznego.

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1952 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz